

Sygn. akt II K 2/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogusław Gawlik

Protokolant: st.sekr.sądowy Elżbieta Kwiatkowska

w obecności oskarżyciela przedstawiciela (...)Skarbowego

w K. D. D.

Prokurator --

po rozpoznaniu dnia 18. 01, 25. 05. 2018 r. na rozprawie

sprawy karnej oskarżonego R. T.

ur. (...) w O. s. A. i W. zd. K.

oskarżonego o to, że:

I. jako właściciel firmy (...) R. T. w dniu 24. 07. 2015 r. w lokalu Lider Bar w G. przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, tj. bez koncesji, poza kasynem gry oraz bez rejestracji automatów przez właściwego naczelnika urzędu celnego urządzał gry hazardowe na automatach H. (...) nr (...) i (...) nr (...)

tj. o przestępstwo z art. 107 §1 kks

II. od 15. 06. 2015 r. do dnia 19. 06. 2015 r. w lokalu na stacji paliw (...) w U. urządzał gry hazardowe na dwóch automatach do gier tj. H. (...) bez nr oraz (...) G. nr (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz 23a ust. 1 tj. bez wymaganej koncesji, poza kasynem oraz bez rejestracji automatów przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego

tj. o przestępstwo z art. 107 §1 kks

I. na zasadzie art. 113 §1 kks w zw. z art. 17 §1 pkt 7 kpk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu R. T. za zarzucane mu punkcie I i II części wstępnej wyroku występki z art. 107 §1 kks – umarza a kosztami procesu na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk obciąża Skarb Państwa,

II. na mocy art. 43 §1 pkt 4 kks w zw. z art. 30 §5 kks orzeka przepadek tytułem środka zabezpieczającego na rzecz Skarbu Państwa wygranych w toku eksperymentów w dniach 19. 06 i 24. 07. 2015 r. kwot po 20 złotych tj. łącznie kwoty 40 złotych, zdeponowanych na koncie depozytowym Izby Celnej w K..

Sygn. akt II K 2/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 czerwca 2018 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 31 marca 2016 r. sprawa II K 5/16 została połączona do łącznego rozpoznania do sprawy II K 2/16

Dowód

- postanowienie z dnia 31 marca 2016 r. k. 66 oraz k. 94 (akt II K 5/16),

W dniu 15 maja 2014 r. oskarżony R. T., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U. W. R. T. z siedzibą w O., zawarł z K. H., właścicielem lokalu gastronomicznego Lider Bar przy ul. (...) w G., umowę najmu ww. lokalu nr (...), gdzie zainstalował automaty do gier: H. (...) oznaczony numerem (...) oraz (...) oznaczony numerem (...).

Dowód:

- umowa najmu nr (...) wraz z załącznikami k. 9-25 (akt II K 2/16) ,

W dniu 24 lipca 2015 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w N. S. G., S. K., Z. K. i J. W. przeprowadzili kontrolę w lokalu Lider Bar przy ul. (...) w G. w zakresie przestrzegania przepisów prawa regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych. Kontrolę przeprowadzono w obecności właściciela lokalu K. H..

W lokalu ujawniono dwa włączone do zasilania automaty H. (...) oznaczony numerem (...) oraz (...) oznaczony numerem (...), opatrzone naklejkami z treścią „Automat jest własnością (...) .H.U. (...), (...)-(...) O., ul. (...) NIP: (...), (...)”.

Funkcjonariusz Urzędu Celnego w N. S. G. w ramach swoich uprawnień wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy o służbie celnej,

w brzmieniu obowiązującym w dniu kontroli, przeprowadził na ujawnionych automatach eksperyment w postaci gier kontrolnych, które wykazały, że kontrolowane automaty są automatami do gier a rozgrywane gry były grami na automatach w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych. Gry prowadzone były o wygrane pieniężne oraz zawierały element losowości, gdyż udział grającego sprowadzał się do wciskania przycisku uruchamiającego grę i obserwowania jej przebiegu a wynik gry nie zależał od jego umiejętności lub zręczności. W wyniku gry kontrolnej każdy z automatów zrealizował wygrane pieniężne w kwotach po 10 zł (dwie monety 5 zł).

Oskarżony instalując przedmiotowe automaty w lokalu Lider Bar urządzał gry hazardowe na automatach bez koncesji na prowadzenie kasyna gry i poza kasynem gry. Ujawnione automaty nie posiadały oznaczeń GL1, nie były zarejestrowane przez Naczelnika Urzędu Celnego i nie figurowały w Krajowym Rejestrze Automatów do Gier. W związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 §1 kks ujawnione automaty zostały zatrzymane.

Dowód:

-zeznania świadka S. G. k. 139 (akt II K 2/16) ,

- protokół kontroli k. 1-3 (akt II K 2/16) ,

- protokół zatrzymania rzeczy wraz ze spisem i opisem rzeczy k. 5-6 (akt II K 2/16) ,

- płyta DVD z zapisem video z przebiegu gier kontrolnych k. 4 (akt II K 2/16) ,

- informacja Referatu Akcyzy i Gier Urzędu Celnego w N. k. 44a (akt II K 2/16) ,

W dniu 15 czerwca 2015 r. oskarżony R. T., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U. W. R. T. z siedzibą w O., zawarł z J. R., właścicielem stacji paliw (...) w U. umowę najmu powierzchni na terenie ww. stacji paliw, gdzie w kontenerze wolnostojącym zainstalował automaty do gier: H. (...) bez oznaczeń numerycznych oraz (...) oznaczony numerem (...).

Dowód:

- umowa najmu k. 48 (akt II K 5/16),

W dniu 19 czerwca 2015 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w N. J. B., K. J., K. M. i S. K. przeprowadzili kontrolę w kontenerze wolnostojącym na terenie stacji paliw (...) w U. w zakresie przestrzegania przepisów prawa regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika stacji paliw A. R..

W kontenerze ujawniono dwa włączone do zasilania automaty: H. (...) bez oznaczeń numerycznych oraz (...) oznaczony numerem (...).

Funkcjonariusz Urzędu Celnego w N. w ramach swoich uprawnień wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy o służbie celnej, w brzmieniu obowiązującym w dniu kontroli, przeprowadził na ujawnionych automatach eksperyment w postaci gier kontrolnych, które wykazały, że kontrolowane automaty są automatami do gier a rozgrywane gry były grami na automatach w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych. Gry prowadzone były o wygrane pieniężne oraz zawierały element losowości, gdyż udział grającego sprowadzał się do wciskania przycisku uruchamiającego grę i obserwowania jej przebiegu a wynik gry nie zależał od jego umiejętności lub zręczności. W wyniku gry kontrolnej automat H. (...) zrealizował wygraną pieniężną w kwocie 5 zł (jedna moneta 5 zł) natomiast automat (...) zrealizował wygraną pieniężną w kwocie 15 zł (trzy monety 5 zł).

Oskarżony instalując przedmiotowe automaty w kontenerze na terenie stacji paliw HUZAR w U. urządzał gry hazardowe na automatach bez koncesji na prowadzenie kasyna gry i poza kasynem gry. Ujawnione automaty nie posiadały oznaczeń GL1, nie były zarejestrowane przez Naczelnika Urzędu Celnego i nie figurowały w Krajowym Rejestrze Automatów do Gier. W związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 §1 kks ujawnione automaty zostały zatrzymane.

Dowód:

- zeznania świadka K. J. k. 51 (akt II K 5/16), 140,

- protokół kontroli k. 3-5 (akt II K 5/16),

- protokół zatrzymania rzeczy wraz ze spisem i opisem rzeczy k. 8-9 (akt II K 5/16),

- płyta DVD z zapisem video z przebiegu gier kontrolnych k. 4 (akt II K 5/16),

- informacja Referatu Akcyzy i Gier Urzędu Celnego w N. k. 50 (akt II K 5/16),

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 22 marca 2018 r. sygn. II K 1655/17 został uznany winnym popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 §1 kks w zw. z art. 6 §2 kks polegającego na tym, że w okresie od dnia 1 marca 2014 r. do dnia 5 sierpnia 2015 r. w miejscowościach T., W., K., B., B., J., C. oraz D., jako prowadzący działalność pod nazwą (...) .H.U. (...) z siedzibą w O., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych bez koncesji (art. 6 ust. 1) urządzał i prowadził gry hazardowe na 73 automatach do gier o wygrane pieniężne, w których gra zawierała element losowości.

Dowód:

- odpis wyrok SR w T. (...) sygn. II K 1655/17 k. 133-137, ze stwierdzeniem prawomocności

Oskarżony R. T. ma 49 lat, o wykształceniu średnim, żonaty, posiada jedno dziecko na utrzymaniu, bezrobotny, pozostaje na utrzymaniu rodziców, bez majątku, karany za przestępstwa skarbowe z art. 107 §1 kks.

Dowód:

- dane o karalności k. 57, 72-73, 86-88 (akt II K 2/16), 58 (akt II K 5/16),

- informacja o dochodach k. 55-56 (akt II K 2/16), 83 (akt II K 5/16),

- odpisy wyroków z uzasadnieniami k. 97-104, 109-122 (akt II K 2/16),

Oskarżony **R. T.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że prowadził działalność gospodarczą polegającą na urządzaniu gier hazardowych od grudnia 2013 r. do 31 sierpnia 2015 r., że wynajmował powierzchnie pod automaty, ale nie pamięta czy zawierał umowy o powierzchnie w G. i w U., że przed rozpoczęciem działalności gospodarczej konsultował się w różnymi adwokatami na temat legalności działalności, którą chciał prowadzić i był zapewniany o legalności takiej działalności, że potwierdzano to również wyrokami sądów, z których wynikało, że oskarżeni byli uniewinniani. Wyjaśnienia te są w ocenie sądu nieprzekonujące i miały na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **S. G.** i **K. J.**, funkcjonariuszy Urzędu Celnego w N., którzy przeprowadzali kontrolę w lokalu Lider Bar w G. oraz na terenie stacji paliw (...) w U., gdzie oskarżony zainstalował automaty do gier. Świadkowie w sposób obiektywny zeznali na temat czynności podjętych w kontrolowanym lokalu oraz przeprowadzonych gier kontrolnych, nadto brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności świadków.

R. T. został oskarżony o przestępstwa skarbowe z art. 107 §1 kks, tj. o to, że jako właściciel firmy (...) w dniu 24 lipca 2015 r. (po sprecyzowaniu czasokresu czynu przez oskarżyciela k. 83/2) w lokalu Lider Bar w G. przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, tj. bez koncesji, poza kasynem gry oraz bez rejestracji automatów przez właściwego naczelnika urzędu celnego urządził gry hazardowe na automatach H. (...) nr (...) i (...) nr (...) oraz, że od dnia 15 czerwca 2015 r. do dnia 19 czerwca 2015 r. w lokalu na stacji paliw (...) w U. urządził gry hazardowe na dwóch automatach do gier tj. H. (...) bez nr oraz (...) G. nr (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, określonym w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz 23a ust. 1 tj. bez wymaganej koncesji, poza kasynem oraz bez rejestracji automatów przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego.

Pomimo ustalenia, że oskarżony R. T. dopuścił się zarzucanych mu czynów z art. 107 §1 kks sąd był zobligowany był do umorzenia postępowania za zarzucane mu z pkt I i II części wstępnej wyroku występki na zasadzie art. 113 §1 kks w zw. z art. 17 §1 pkt 7 kpk wobec faktu, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, o czym sąd uzyskał informacje po rozpoczęciu przewodu sądowego.

Przepis art. 107 §1 kks ma charakter blankietowy i odsyła do przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, które określają warunki urządzania i zasady prowadzenia działalności w zakresie tych gier. Zgodnie z powyższymi przepisami działalność w zakresie gier na automatach jest koncesjonowana (art. 6 ust. 1), urządzanie gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry (art. 14 ust.1), natomiast podmioty, które posiadają koncesję na prowadzenie kasyna gry zobowiązane są zarejestrować automaty (art. 23a).

Grami na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 powyższej ustawy, są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości.

Zatrzymane przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w N. automaty do gier były niewątpliwie urządzeniami elektronicznymi, natomiast rozgrywane na nich gry miały charakter losowy, gdyż grający po uruchomieniu gry nie mógł przewidzieć jej wyniku, natomiast przebieg gry całkowicie niezależny od jego woli, zręczności oraz umiejętności. Każdy z ujawnionych automatów, na których przeprowadzono gry kontrolne, realizował wygrane pieniądze.

Sądowi znane są rozbieżności w orzecznictwie dotyczące kwestii technicznego charakteru przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych a także konsekwencje braku ich notyfikacji.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, warunkiem urządzania gier na automatach było uzyskanie koncesji na prowadzenie kasyna gry. Oskarżony – jak ustalono w toku postępowania - nie uzyskał wymaganej koncesji. Przepis ten nie miał i nie ma charakteru technicznego i może stanowić podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej za czyn z art. 107 §1 kks, co potwierdza orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok SN z dnia 24 marca 2017 r. V KK 23/17, wyrok SN z dnia 22 lutego 2017 r. V KK 225/15, uchwała SN z dnia 19 stycznia 2017 r. I KZP 17/16, LEX).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, urządzanie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry. W niniejszej sprawie oskarżony urządzał gry na automatach poza kasynem gier a tym samym mógł naruszyć art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Przepis ten z uwagi na ograniczenia lokalizacyjne jest przepisem technicznym w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego i zgodnie z treścią tej dyrektywy 98/48/WE, przepis ten wymagał notyfikacji. Polski ustawodawca spełnił ten wymóg i projekt ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, która weszła w życie w dniu 3 września 2015 r., był notyfikowany. Zatem art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może być stosowany jako podstawa odpowiedzialności karnoskarbowej dla czynów popełnionych po 3 września 2015 r.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego urządzanie gry na automatach dozwolone jest tylko w kasynach gry prowadzonych w ramach udzielonej koncesji. Zakaz prowadzenia tego rodzaju działalności poza warunkami koncesji jest adresowany do wszystkich podmiotów, a zatem zarówno osób fizycznych jak i prawnych; niezależnie od tego, czy posiadają one koncesję na prowadzenie kasyna gry, czy też nie. Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach, bez względu na jej formę prawną, urządzana bez koncesji poza kasynem gry jest więc zawsze działalnością nielegalną, prowadzoną wbrew normie wynikającej z treści art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych i stanowi przestępstwo z art. 107 § 1 kks, zaś od dnia 3 września 2015 r. w ramach odesłania zawartego w art. 107 § 1 kks także narusza art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych (wyrok SN z dnia 22 lutego 2017 r. IV KK 282/16, LEX).

Z uwagi na okoliczność, iż w dacie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów w pkt. I oraz II części wstępnej wyroku przepis art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie był notyfikowany Komisji Europejskiej, zgodnie z wymogami stawianymi przez ww. dyrektywę, sąd – w przypadku skazania nie mógłby zastosować tego przepisu i wymagałby on wyeliminowania z opisu czynów, co jednakże nie wpłynęłoby na zmianę ogólnej kwalifikacji z art. 107 §1 kks.

Zachowanie oskarżonego naruszyło jednak art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, która została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 16 września 2010 r. i weszła w życie z dniem 14 lipca 2011 r. Z powyższego przepisu wynika, iż warunkiem dopuszczenia automatu do gier jest uprzednie jego zarejestrowanie przez właściwego Naczelnika Urzędu Celnego. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, zwłaszcza z wyciągu z Krajowego Rejestru

Automatów do Gier, oskarżony nie zarejestrował przedmiotowych automatów, a także nie występował z wnioskiem o ich zarejestrowanie.

Podnieść należy jednakże – jak wskazano wcześniej - iż oskarżony R. T. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w T. (...)z dnia 22 marca 2018 r. sygn. II K 1655/17 za przestępstwo skarbowe z art. 107 §1 kks w zw. z art. 6 §2 kks. Oskarżonemu zarzucono popełnienie czynów polegających na urządzaniu gier hazardowych wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych w okresie od 1 marca 2014 r. do 5 sierpnia 2015 r. przy czym oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tym samym sąd przyjął, że wszystkie podjęte przez oskarżonego działania stanowią jedno przestępstwo skarbowe jako czyn ciągle określony w art. 6 §2 kks. Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 30 marca 2018 r.

Analiza treści wyroku Sądu Rejonowego w T. (...)oraz treści opisów czynów zarzucanych oskarżonemu w niniejszym postępowaniu prowadzi do wniosku o pełnej identyczności i tożsamości czynów rozpatrywanych w niniejszej sprawie z czynami, za które oskarżony został już prawomocnie skazany. W każdym przypadku pojawia się bowiem identyczny sposób działania sprawcy i naruszenie tych samych norm, gdyż oskarżony działając jako właściciel (...) R. T. z siedzibą w O. zawierał z właścicielami lokali położonych w różnych miejscowościach umowy, na podstawie których wynajmował określone części powierzchni, gdzie umieszczał automaty do gier i urządzał na nich gry hazardowe wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych. W każdym przypadku mamy do czynienia z wykorzystaniem tej samej sposobności wynikającej z prowadzenia określonego typu działalności gospodarczej polegającej na urządzaniu gier na automatach oraz zlekceważeniu przepisów ustawy o grach hazardowych. W ocenie sądu nie ma znaczenia inne miejsce popełnienia czynów tj. różne miejscowości i lokale czy urządzenie gier na różnych automatach, albowiem w ramach prowadzonej działalności oskarżony obejmował swoją świadomością i zamiarem urządzenie gier na automatach określonego typu w wielu miejscach, co powodowało naruszenie ustawy o grach hazardowych. Oskarżony rozpoczął działalność o określonym profilu i charakterze i zamiar ten realizował systematycznie wraz z zawieraniem kolejnych umów najmu powierzchni. Tym samym stwierdzić należy, że zaistniały wszelkie przesłanki do objęcia wszystkich tych zachowań konstrukcją z art. 6 §2 kks i potraktowania czynów zarzucanych w niniejszej sprawie w kategoriach fragmentu podjętych już wcześniej analogicznych zachowań, będących wyrazem realizacji tego samego zamiaru (tak też np. wyrok SO w Elblągu z dnia 16 marca 2018 r. sygn.. VI Ka 626/17, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 15 marca 2018 r. sygn. VI Ka 27/18 oraz Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 27. 11. 2017 r. sygn. IIKa 414/17) .

Należy mieć na uwadze, że prawomocne skazanie za przestępstwo lub wykroczenie ciągle stwarza stan powagi rzeczy osądzonej co do wszystkich czynów częściowych popełnionych w okresie objętym wyrokiem skazującym. To oznacza, że sprawca nie może być w przyszłości dodatkowo pociągnięty do odpowiedzialności karnej skarbowej za czyn z osądzzonego okresu, który wcześniej nie został ujawniony (Konarska-Wrzosek, V.: Komentarz do art. 6 kks, LEX 2017).

Należy również podnieść, że prawomocne skazanie za czyn ciągle stoi na przeszkodzie, ze względu na treść art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., ponownemu postępowaniu o później ujawnione zachowania, będące elementami tego czynu, które nie były przedmiotem wcześniejszego osądzenia, niezależnie od tego, jak ma się społeczna szkodliwość nowo ujawnionych fragmentów czynu ciąglego do społecznej szkodliwości zachowań uprzednio w ramach tego czynu osądzonych (uchwała SN z dnia 21 listopada 2001 r., sygn. I KZP 29/01, LEX).

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że skoro R. T. został skazany za przestępstwo skarbowe z 107 §1 kks warunkach czynu ciąglego w okresie od dnia 1 marca 2014 r. do 5 sierpnia 2015 r., nie budzi żadnych wątpliwości fakt, iż kolejne ujawnione zachowanie naruszające przepis art. 107 §1 kks dokonane w okresie od 15 do 19 czerwca 2015 r. oraz w dniu 24 lipca 2015 r. czyli w ramach czasowych osądzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w T. (...) czynu ciąglego, stanowi okoliczność wyłączającą ukaranie sprawcy czynu zabronionego w tym postępowaniu i nie może prowadzić w niniejszym postępowaniu do kolejnego skazania, a jedynie umorzenia postępowania karnego.

Wobec umorzenia postępowania sąd na podstawie art. 43 §1 pkt 4 kks w zw. z art. 30 §5 kks orzekł tytułem środka zabezpieczającego przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych dowodów rzeczowych tj. wygranych w toku

eksperymentów w dniach 19 czerwca i 24 lipca 2015 r. kwot po 20 złotych tj. łącznie kwoty 40 złotych, zdeponowanych na koncie depozytowym Izby Celnej w K..

Wobec umorzenia postępowania karnego sąd na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońca osk. adw. K. M.,
- (...) Urząd C.-Skarbowy N.

2. K.. 14 dni.

G., dnia (...)